

SUB SEMNUL CELOR 12 STELE

Primăvara anului 2010 a fost pentru Centrul EUROPE DIRECT din Târgoviște o primăvară cu adevărat europeană, din punct de vedere al activităților realizate și al priorităților stabilite. Ne-am propus în primul rând ca, în acest număr al revistei noastre, să popularizăm o temă mai puțin cunoscută, în general neglijată, și totuși atât de importantă în secolul al XX-lea: lupta pentru libertate, văzută în contextul valorilor europene. O largă secțiune a acestei reviste este dedicată acestui subiect. Pe de altă parte, majoritatea activitățile întreprinse în acest an au situat Europa în centrul de interes. Astfel, un număr semnificativ de voluntari a participat la excursii de documentare la sediile Parlamentului European de la Strasbourg și Bruxelles, excursii realizate cu sprijinul unor euro-parlamentari români. Aceste vizite au avut ca scop familiarizarea tinerilor cu organizarea și modul de funcționare al instituțiilor europene. Totodată, în luna mai, Centrul nostru a organizat ample manifestări de popularizare a *Zilei Europei* în orașul Târgoviște, beneficiind de sprijinul și contribuția aceluiași harnici voluntari. În luna iunie, două concursuri cu tematică europeană au captat atenția tinerilor din Târgoviște și din întreg județul Dâmbovița. Unul dintre acestea s-a intitulat „Târgoviște – oraș european”, fiind un concurs de filme ce a avut în centru chiar orașul reședință de județ, ale cărui valențe europene, pe plan istoric și cultural, au fost descoperite de tineri și descrise în scurt-metraje extrem de interesante prin originalitatea abordării. Un alt concurs, organizat în parteneriat cu Colegiul Național „Nicolae Titulescu” din Pucioasa a fost „Precursorii integrării europene”, o competiție de prezentări în power point în care elevii de liceu au descoperit și tratat teme ca viața și contribuția politică a unor personalități ce s-au remarcat prin contribuții la integrarea europeană. Așadar, acest număr al revistei noastre, stă sub semnul celor 12 stele aurii ale Europei.

Redacția

Focus: Principii și valori europene.

Subiect special:

EUROPA ȘI LUPTA PENTRU LIBERTATE

Cezar Stanciu

În condițiile extinderii Uniunii Europene către răsărit, către țările foste comuniste, integrarea europeană a fost asociată de mulți cu prosperitatea și bunăstarea, uitând deseori de drumul lung și anevoios parcurs către formula actuală, de-a lungul deceniilor. Uniunea Europeană era văzută deseori ca o sursă a dezvoltării, a depășirii sărăciei. Est-europenii s-au obișnuit să ceară de la Uniunea Europeană și li se pare uneori ridicol să mai și ofere. Am ales de aceea să atragem atenția asupra unui aspect foarte important al unificării Europei, aspect uitat deseori sau plasat pe rang secund: valorile și principiile.

Uniunea Europeană reprezintă în mod cert cel mai de succes model al dezvoltării economice prin integrare, prin liberalizare și prin înlăturarea granițelor,

a obstacolelor din calea comerțului. Din punct de vedere economic, integrarea a fost o reușită deplină, reprezentând unul dintre principalele motive pentru care est-europenii au ales să-și lege viitorul de integrarea europeană. Cu toate acestea, Europa unită înseamnă mult mai mult decât belșug și prosperitate. Pornită inițial ca o soluție pentru intensificarea dezvoltării, foarte repede aceasta a ajuns să capete valențe politice. Integrarea europeană a

devenit ceea ce este astăzi doar după ce a fost depășit stadiul corporatist al colaborării, înaintând către modelul de unificare pe care îl cunoaștem cu toții. Pentru a căpăta însă valențe politice, integrarea avea nevoie de mai mult decât profit economic. A recunoaște că Europa împărtășește principii și valori care o individualizează în lume, a pune aceste principii și valori la baza unei viitoare unificări, a fost în primul rând o dovadă de maturitate istorică.

Deseori vedem Europa unită drept ceea ce este, în loc să vedem ceea ce se dorește a fi. În prezent, Uniunea Europeană reprezintă încă o uniune a statelor, dar acesta este un model imperfect, un model care ne așează pe noi cetățenii undeva pe treptele de jos ale acestei mari piramide. Visul precursorilor și artizanilor integrării a fost o uniune a cetățenilor, pentru a crea o patrie comună a popoarelor, nu a guvernelor. Existența unui Parlament European, ales de cetățeni peste capul guvernelor, ilustrează cel mai bine această intenție. Pentru a materializa însă un

asemenea proiect, este necesar aportul tuturor cetățenilor, din răsărit sau din apus, iar uniunea cetățenilor nu se poate baza doar pe profit, ci mai ales pe valori și principii. De aceea, ca cetățeni europeni, trebuie în primul rând să înțelegem și apoi să susținem primatul valorilor și principiilor care ne unesc, în fața oricăror altor considerente.

Respectarea drepturilor omului reprezintă una dintre premisele fundamentale fără de care nu se poate vorbi de o Europă a cetățenilor. Dreptul la vot liber, la liberă exprimare, la liberă întrunire, dreptul la libertatea conștiinței, sunt pilonii pe care se sprijină Europa cetățenilor. Europa, ca entitate istorică și culturală, are, de altfel, o îndelungată experiență a toleranței și înțelegerii reciproce. Orașele sale, încă din

evul mediu, dar mai ales începând cu epoca modernă, au reprezentat medii cosmopolite, în care etnii, culturi, limbi și religii diferite au conviețuit în mod pașnic, cunoscându-se reciproc și recunoscându-și reciproc dreptul de a-și duce viața după propriile reguli și tradiții, fără a se incomoda unii pe alții. Din punct de vedere istoric, mediul urban a reprezentat un creuzet al multiculturalismului, cu excepția unor rare izbucniri de violență, pe care le condamnăm astăzi cu asprime, încercând totodată să le înțelegem sursele.

Libertatea, cuvânt cheie atunci când vorbim de drepturi sau toleranță, constituie un fundament al societății și culturii europene. Unificarea Europei nu poate fi deci completă cât timp nu recunoaște aceasta drept temei pentru prezent și călăuză pentru viitor.

DE LA ROMA LA NISA

incursiune în zbuciumul unui secol

Înțelegerea acestei realități a fost timpurie, însă a fost necesar mult timp pentru a depăși neîncrederi istorice și suspiciuni politice. Încă din 1953, Adunarea Comună a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului a propus ca dispozițiile Convenției Europene a Drepturilor Omului, adoptată cu câțiva ani în urmă, să reprezinte bază a unei viitoare integrări politice. Obiectivul însă era mult prea ambițios: umbrele celui de-al doilea război mondial încă mai bântuiau Europa. Tratatul de la Roma din 1957, prin care s-a creat Comunitatea Economică Europeană, nu conținea nici o astfel de prevedere.

Țările Europei occidentale s-au confruntat însă în această perioadă cu provocările impuse de războiul rece, de prezența pe continent a două blocuri politico-militare adverse.

Răspândirea în țările Europei centrale și de răsărit a bolșevismului de tip sovietic a evidențiat încă o dată, după experiența totalitarismului interbelic, natura criminală a unor regimuri politice ce negau drepturile și libertățile fundamentale ale omului. În 1956, maghiarii s-au ridicat contra jugului ororilor comunismului, dar tancurile sovietice au zdrobit în sânge aspirațiile legitime ale societății maghiare. În 1968, a fost rândul cehoslovacilor să ceară dreptul de a-și hotărî singuri viitorul, dar tancurile sovietice au intervenit din nou cu brutalitate. Europa observa toate acestea și nu putea să nu le observe: la doi pași de inima Europei, în mijlocul orașului Berlin, se afla un zid înalt și hidos de cărămidă, cu sârmă ghimpată deasupra. Zidul Berlinului amintea tuturor de importanța libertății. Europa n-a rămas insensibilă nici față de necazurile românilor.

În 1988, decizia regimului Ceaușescu de a sistematiza satele a fost aspru condamnată de Parlamentul European, printr-o rezoluție în care atrăgea atenția că: „aceste măsuri aduc atingere drepturilor omului (...) și amenință un patrimoniu cultural european de neînlocuit”. În martie 1989, o nouă rezoluție a Parlamentului European cerea guvernelor din Europa și din lume să pună capăt onorurilor acordate regimului Ceaușescu, acuzând gravele încălcări ale drepturilor omului din țara noastră. Așadar, preocuparea pentru situația cetățenilor români devenea mai importantă decât interesele politice la nivel de guverne.

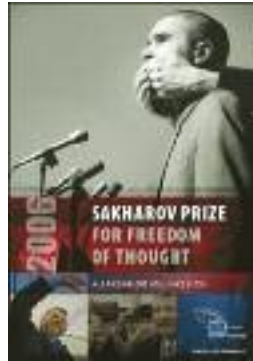
Căderea regimurilor comuniste a oferit prilejul pentru reunificarea tuturor europenilor, însă reunificarea a fost realizată tot la nivel de state și de guverne. Cu toate acestea, importanța drepturilor și libertăților cetățenești a continuat să câștige teren, ca principiu de bază al unificării. Astfel, în vara anului 1999, Consiliul European a hotărât să alcătuiască un grup de lucru însărcinat cu elaborarea unei *Carte a drepturilor fundamentale a Uniunii Europene*. Carta reunește toate drepturile civile, politice, economice și sociale ale cetățeanului și a fost proclamată în decembrie 2000, la Nisa. Proiectul de tratat constituțional, respins de alegătorii francezi și olandezi, includea această Cartă în prevederile sale, însă eșecul tratatului a făcut necesară reluarea procedurii. Tratatul de la Lisabona, semnat în decembrie 2007, proclama adeziunea la principiile și valorile fundamentale ale Cartei ca bază a Uniunii Europene, a continuării procesului de integrare.

Premiul Saharov și lupta pentru libertate

Premiul Saharov a fost înființat de Parlamentul European pentru a recompensa eforturile deosebite întreprinse de diverse personalități ale lumii pentru promovarea libertății de gândire și de exprimare, a drepturilor fundamentale ale omului. Însuși cel care a dat numele său premiului este un bun exemplu în acest sens. Andrei Saharov a fost un mare savant sovietic, fizician și membru al grupului de oameni de știință

6

însărcinat de Stalin cu construirea bombei atomice. Deși a avut succese remarcabile în acest domeniu, Saharov a început treptat să-și ridice semne de întrebare asupra implicațiilor morale ale cercetărilor sale, ajungând să denunțe proliferarea armelor nucleare în fața autorităților sovietice. Mai mult decât atât, dovedind un curaj deosebit, savantul sovietic a înființat un Comitet al Drepturilor Omului la Moscova. Gestul l-a costat enorm: Saharov și-a pierdut toate avantajele pe care le avea și a sfârșit chiar prin a fi exilat într-un colț îndepărtat al Rusiei. Pentru a onora eforturile și sacrificiile unor oameni care au riscat totul de dragul respectării drepturilor omului, Parlamentul European a înființat în 1988 acest premiu, care pe parcursul timpului a fost decernat unor personalități precum Nelson Mandela, consacrand astfel rolul și prestigiul Parlamentului European, ca apărător convins al drepturilor omului, ca avocat al cetățeanului.

PRIVIND SPRE DEPĂRTĂRI EUROPENE...

Voluntarii ED Târgoviște, în vizită de documentare la Parlamentul European

În luna mai, prin eforturile deosebite ale managerului Centrului Europe Direct Târgoviște, Vlăduț Andreescu și cu sprijinul euro-parlamentarilor români George Becali și Oana Antonescu, un mare număr de voluntari ED Târgoviște au avut ocazia de a vizita sediile Parlamentului European din Strasbourg și din Bruxelles. Vizita a avut un rol de informare și documentare, de familiarizare a tinerilor cu modul în care funcționează instituțiile europene. În același timp, însă, vizita a fost și o bine meritată răsplată pentru munca neobosită depusă de voluntari în slujba Centrului și a comunității locale. Unul dintre acești voluntari a fost Clara Cliepa din Pucioasa, ale cărei impresii le vom prezenta în paginile următoare.

Impresii din Strasbourg

Clara Clipea

Strasbourg? Libertate...

Nici nu știu cu ce să încep. Am avut oportunitatea de a descoperi inima Uniunii Europene, beneficiind de invitația unor euro-parlamentari și de sprijinul financiar al Centrului Europe Direct Târgoviște printr-un proiect finanțat de Comisia Europeană și de Consiliul Județean Dâmbovița. Pot să afirm că a fost o experiență unică, lucru care, pe moment nu l-am realizat. Pe 17 mai, 30 de voluntari de diferite vârste, ne aflam în Aeroportul Internațional Henri Coandă din București, în așteptarea celor patru zile ce aveau să-și lase amprenta asupra întregii noastre activități. Am călătorit cu avionul, având parte de un drum lung și oboseitor până la destinație. Ajunși acolo, ne-am cazat la hotelul BB Vandenheim, aflat undeva la periferia orașului.

Prima zi mi s-a părut destul de plină și extenuantă. Am avut însă ocazia de a face cunoștință cu Strasbourgul. Bineînțeles că centrul comercial ne-a deschis apetitul pentru cumpărături și cred că nimeni nu s-a plâns de satisfacția adusă.

Aflându-ne în orașul țintă, știam că am putea amâna cu o zi destinația cumpărăturilor pentru a vizita centrul orașului. Primul reflex a fost să fac comparație cu orașele din România care, contrar dorințelor mele, nu sunt nici pe departe la fel de curate, liniștite și totuși pline de viață ca Strasbourgul. Am început printr-un tur cu autocarul, pentru ca mai târziu, coborând, briza alsaciană să ne cuprindă și să ne trezească din amorțeala și somnolența de până atunci. Am observat că unul dintre obiceiurile franceze este mersul cu bicicleta, care pare destul de comod și plăcut. De asemenea, șoselele erau libere, mărginite de spații verzi special amenajate, iar centrul aduna oameni din toate colțurile lumii.

Unul din motivele de laudă este catedrala Notre-Damme de Strasbourg, care ne-a provocat să urcăm cele 660 de trepte doar pentru a admira fabuloasa panoramă a orașului. Furați de peisaj, am pierdut noțiunea timpului.

În cea de-a doua zi, am avut parte de mult așteptata vizită la Parlament, care a fost scurtă după părerea mea, dar am profitat cât am putut de timpul pus la dispoziție. Am fost întâmpinați de doamna Maria Petre, Consilierul-Consultant al domnului Becali. Ne-a fost prezentat un material informativ privind rolul Uniunii Europene și al componentelor sale.

După un tur complet, am rămas cu multe impresii. Este uimitor cât de diferită și deosebită este politica europeană față de cea existentă la noi în țară ! Acolo se ridică probleme variate, și, în același timp, se și încearcă rezolvarea lor ! Să nu mai vorbim de organizarea lor impecabilă, de strictețea și seriozitatea cu care sunt tratate diferite situații. Stăteam totuși să mă gândesc cât de grea trebuie să le fie europarlamentarilor naveta între cele 2 sedii, Strasbourg și Bruxelles.

Am remarcat bineînțeles și designul ambiental al clădirii, care susține riguros frumusețea Parlamentului European.

Părăsind instituția, ne-am îndreptat spre Le Parc de l'Orangerie, care a demonstrat și el gradul de civilizație prezent, dat fiind că, acolo animalele erau îngrijite în cuști, iar berzele nu erau deloc private de libertate (acestea reprezentând simbolul provinciei alsaciene), constituind totodată un mijloc gratuit de expunere a esteticului. După o plimbare în jurul lacului și un prânz cu mâncare specific franțuzească, ne-am continuat drumul la următorul obiectiv.

Fabrica de bere Heineken nu m-a atras foarte mult, deoarece nu sunt un fan înrăit al berii, deși mi-a alunecat privirea spre mecanismele acelea ce urmăreau toate etapele pentru fabricarea acesteia. Mirosea puternic a hamei. Ca de obicei, la începutul turului ni s-au oferit informații diverse despre înființarea fabricii și modul de preparare a berii. Vizita s-a terminat prin degustarea diferitelor sortimente de bere. Fiind ultima noastră destinație din acea zi, am pornit în drum spre hotel unde ne aștepta, ca în fiecare seară, restaurantul Platinum, pentru a lua cina.

Următoarea zi, am servit masa de dimineață, după care am pornit din nou la drum.

Obernaaaaaai !...Superb oraș. Puteai să te pierzi printre străduțele acelea pline de diverse suveniruri ce-ți atrăgeau atenția instantaneu. Caracterul arhaic se făcea remarcat prin orice punct de atracție, astfel descrierea arhitecturală nu ieșea din tiparul francez. Nu am avut prea mult timp de admirat toate punctele de atracție ale orașelului, dar pot să garantez că oricine și-ar dori să fi fost atunci cu noi. Ne-am despărțit și am colindat o mică

parte a acestei locații în stil medieval. Ne-am întâlnit chiar și cu un român care își câștiga existența acolo prin reprezentații de cântece la acordeon.

În continuare am fost să vizităm mănăstirea Saint-Odille, aflată exact la granița între Franța și Germania. Acolo am întâlnit și alte grupuri de turiști, de la copii la persoane de vârstă a treia, de diferite naționalități. Peisajul montan deosebit îți oferea șansa de a fi spectatorul unui film impresionant în care doar elementele naturii joacă rolul personajelor. Ce putea fi mai frumos și mai relaxant?

Următorul nostru obiectiv era fabrica de vin, unde am fost să vedem podgoriile, alte frumuseți ale regiunii. Am rezistat frigului ce se instalase și am rămas încântați de imensa plantație de vinuri. Bineînțeles că la sfârșit, după ce ni s-a explicat procesul de producție, am degustat 7 feluri de vin, bucuria noastră.

Ajungând oboseți la hotel, am reușit să organizăm o mică petrecere, începută la restaurant și continuată în camere. Am dansat cu toții, ne-am distrat, până când am fost dați afară din restaurant sub pretext că francezii sunt civilizați și au o oră stabilită de culcare.

În seara aceea am reușit cel mai bine să ne cunoaștem și am petrecut cel mai mult timp în acest scop. Am avut, de asemenea plăcerea, de a avea alături de noi echipa europarlamentarului George Becali. Aceștia ne-au împărtășit din experiența și activitatea desfășurată la Parlamentul European. Totodată, și noi am prezentat din activitățile noastre. Aceștia au mărturisit că ne admiră pentru tot ceea ce facem și ne-au urat baftă în continuare.

Ultima zi a fost cea în care s-a simțit cel mai mult oboseala, presiunea timpului și efectele acesteia. În plan aveam stabilit program de voie, drept pentru care unii au ales să rămână să se plimbe prin împrejurimile hotelului la magazine, iar alții să meargă în centru la cumpărături în mall. Nu știu ce s-a întâmplat cu cei care au rămas, însă noi am avut parte de un eveniment ce nu-l vom uita.

Având în vedere că am fost 30 de voluntari, ne-am împărțit în două grupuri, minorii și majorii. Cei din urmă aveau ora de plecare mai devreme, deoarece avionul lor făcea esca la Frankfurt. Cum orice poveste are un punct culminant, al nostru a fost acesta: mai aveam o jumătate de oră să ajungem la aeroport, iar noi eram în centrul orașului, fără să avem vreo informație despre cum am putea ajunge până acolo. Așa că am alergat prin tot Strasbourgul, prin ploaie, ignorând semafoarele, întrebând oamenii care este drumul corect. În altă ordine de idei, se putea observa cu ușurință că noi eram români, singurii care spărgeam liniștea orașului, singurii care ieșeam în evidență! A fost o experiență unică, și Doamne ! aș mai trăi-o o dată!

Am ajuns și la finalul călătoriei noastre, despărțindu-ne cu greu de capitala Uniunii Europene, locul în care am petrecut momente de neuitat. Cât am stat la Strasbourg, am surprins un crâmpei dintr-o clipă a unei alte lumi decât a noastră. Acolo am simțit că orice tânăr român poate învăța ceva în plus în setea sa de realizare.

Și ne aflăm iar în același aeroport care ne-a propulsat visurile departe, dar de data aceasta, pentru a porni mult mai încrezători pe drumul împlinirii noastre.

Excursia a fost plină de evenimente interesante și cu siguranță de păstrat în minte și suflet!

ZIUA EUROPEI LA TÂRGOVIȘTE

Denisa Pașalan

Ajuns la cea de-a doua editie, concursul dedicat Zilei Europei, și-a propus ca anul acesta, să aibă mai mulți participanți și mai mulți spectatori. Așadar, vineri, 7 mai 2010, în Piața Tricolorului, elevi de la 20 de licee din județ au venit să participe la una dintre cele mai frumoase activități organizate de Centrul EUROPE DIRECT Târgoviște. Ca de fiecare dată activitățile au fost sprijinite de echipa de voluntari a Centrului. Cum s-au pregătit participanții? De la foarte bine în sus!

Fiecare liceu a trimis câte o delegație formată din 5 elevi care au reprezentat un stat al Uniunii Europene; ei au adus mâncare tradițională, băutură specifică zonei, poze, panouri, pliante, ghiduri turistice și multe alte idei năstrușnice care le-au mai năzărit. Spectacolul a început cu un mic program artistic pregătit de partenerii Centrului, urmând ca ambasadorii delegațiilor să își prezinte țara și standul. Fiecare echipă a primit câte o temă pentru interpretarea unei scenete amuzante, din care toți au "scăpat" cu brio. Spre final, înaintea probelor sportive (dansul cu portocala, cursa cu oul în lingură), delegații ne-au pregătit și ei un moment artistic și, cu această ocazie, am descoperit că fiecare liceu are câte o mică (mare) vedetă.

Cine a câștigat? Locul 3 a fost ocupat de Liceul Teoretic *Petru Cercel* Târgoviște care a reprezentat Finlanda. Cei de la Grupul Școlar *Voievodul Mircea* Târgoviște au luat locul 2; ei reprezentând Ungaria, iar locul 1 a fost câștigat de Colegiul Economic *Ion Ghica* Târgoviște – Grecia. Participanții au realizat și un desen cu tema *Europa...între prezent și viitor* și au trecut printr-un test de cultură generală referitor la Europa. Cu toții am avut de câștigat și de învățat multe lucruri, cel puțin de gustat puțin din mâncarea tradițională a unei țări participante. Vrem să felicităm încă o dată toți tinerii care s-au implicat, deoarece au fost foarte bine pregătiți și, chiar dacă nu au primit toți premii asta nu înseamnă că nu am obținut nimic.

Concursuri pe teme europene

În luna iunie, Centrul ED Târgoviște, în colaborare cu partenerii săi din oraș și din județ, a lansat două concursuri foarte interesante adresate tinerilor, în special celor de vârsta adolescenței. Ambele concursuri și-au propus să stimuleze atât creativitatea tinerilor, cât și aptitudinile lor tehnice. Primul dintre acestea s-a intitulat « Târgoviște – oraș european », fiind un concurs de filme de scurt metraj, documentare create să ilustreze într-un mod cât mai original valențele europene ale orașului nostru. Juriul a apreciat atât originalitatea ideilor, cât și calitatea tehnică a filmului. Un alt concurs lansat la începutul verii în parteneriat cu Colegiul Național « Nicolae Titulescu » din Pucioasa a chemat liceenii să realizeze prezentări PPT care să ilustreze viața și contribuția politică a unei personalități ce a contribuit în mod decisiv la popularizarea ideilor de integrare europeană. Este vorba de fapt despre a treia ediție a Concursului Național « Nicolae Titulescu », la care Centrul Europe Direct din Târgoviște a devenit partener. Însă acest parteneriat reprezintă doar începutul: ne propunem ca și în anii următori să lucrăm împreună cu colegii din Pucioasa la noi ediții ale concursului, cu tematici la fel de interesante. Aceste inițiative, oferind premii consistente, și-au propus să atragă tinerii dâmbovițeni către activități creative, originale, prin care să descopere lumea în care trăiesc și să învețe să o valorizeze un pic mai mult.

Vom continua și în viitor să le oferim tinerilor astfel de oportunități de afirmare, prin noi concursuri interesante.

Centrul EUROPE DIRECT Târgoviște este un serviciu local care funcționează în cadrul Bibliotecii Județene „Ion Heliade Rădulescu” Dâmbovița și este destinat comunității județului Dâmbovița. Centrul EUROPE DIRECT Târgoviște se adresează, fără discriminare, tuturor cetățenilor care caută informații privind oricare dintre domeniile de activitate ale instituțiilor Uniunii Europene.

Centrul EUROPE DIRECT Târgoviște: Biblioteca Județeană „I.H. Rădulescu” Dâmbovița, Str. Stelea, nr. 2, Târgoviște. Tel.: 0345 100 581; fax: 0345 100 582.

E-mail: office@edtargoviste.ro

Colectiv de redacție: Vlăduț Andreescu, Cezar Stanciu.

Echipe EUROPE DIRECT Târgoviște:

Vlăduț Andreescu coordonator proiect și info officer; Carmen Vădan coordonator evenimente externe; Cezar Stanciu coordonator editare materiale informative; Alexandra Oprescu info officer; Ștefania Enache info officer; Doinița Ciurezu consilier economic.

LOGO biblioteca
Il pun la ultima corectura

CUPRINS

Il refac la ultima corectura

Editura Cetatea de Scaun

e-mail: editura@cetateadescaun.ro

www.cetateadescaun.ro

ISSN 2068 - 8075